

2. díl – Historie v souvislostech

jaktobylo.com/historie-v-souvislostech/planeta-jako-zbran/2-dil

Druhý díl se zabývá tématem vesmíru a vojenských aplikací spojených s ním. Úvodem se zmiňuje o předchozím dílu a poté se představí řada projektů a technologií využívaných v rámci vesmírného bojového výzkumu. Zmiňují se například projekt Timberwind, Hvězdné války, laserové, mikrovlnné a plazmové zbraně, stejně jako incident v Banjawarnu a osobnost Nikola Tesly. Velká část pořadu se věnuje skalárním vlnám a experimentům, které jsou s nimi spojené, stejně jako využití elektromagnetických zbraní a kybernetické války. Závěrem pořadu jsou uvedena témata následující epizody.

Stručně shrnu, o čem pojednával předchozí první díl. Začal jsem konvenčními zbraněmi, které armády běžně používají. Jde o chemické a biologické zbraně. O jejich použití a dopadech jsem hovořil v kapitolách o bývalé Jugoslávii a válce v Perském zálivu. Právě tady Američané používali zbraně s ochuzeným uranem, které znečistily životní prostředí na dlouhou dobu. Díky vdechováním mikročástek se v oblastech rozšířily obrovské počty onemocnění

rakovinou. Podíval jsem se i na další vybraná znečištění životního prostředí armádou. Armády jsou největší záhubou a zkázou lidstva. Potom jsem se podíval na biosféru, tedy jakési souvislosti mezi povrchem Země a atmosférou. Vysvětlili jsme si, co přesně znamená geoinženýrství. Pro lepší pochopení souvislostí geoinženýrství je nutné pochopit základní rozvržení jednotlivých vrstev atmosféry, jako ochranného obalu naší planety. Je to jedinečný megastroj a dynamo vyladěných cyklů a mechanismů, které se budovaly a utvářely za miliony let. Troposféra, stratosféra, mezosféra, pak důležitá ionosféra, ve které proudí elektrická energie kolem celé planety známá jako elektrojet. Potom magnetosféra a Van Allenovy radiační pásy. Tento jedinečný systém jsem završil oběžnou dráhou, měsícem, sluncem a efektem známým jako sluneční vítr. I ten je důležitý pro další vyprávění. Následně jsem se podíval na vojenské projekty Argus z roku 1958, pak umístění měděných jehel ve vesmíru, nebo projekt Starfish z roku 1962. Abychom si utvořili obrázek, jakým směrem se armády a globální psychopaté ubírali už od začátku výzkumu vesmíru.

Rakety a ionosféra

V 80. letech 20. století se celkový počet startů raket na celém světě pohyboval kolem 500 až 600 ročně. V roce 1989, před druhou válkou v Perském zálivu, dosáhly svého maxima. Celkem 1 500. Jenže tyto všechny rakety na pevná paliva uvolňují velké množství kyseliny chlorovodíkové ve svých výfukových plynech. Při každém letu raketoplánu se vyprodukuje 187 tun plynného chloru, který poškozují ozonovou vrstvu, a 7 tun dusíku, který také poškozují ozonovou vrstvu; to je ještě navíc k 387 tunám oxidu uhličitého uvolněného při každém letu raketoplánu. Sovětský letecký inženýr Valerij Bfudakov vypočítal, že jen 300 startů raketoplánů by mohlo stačit k vyčerpání ochranné funkce ozónové vrstvy Země. V roce 1986 si civilní vědci všimli existence druhé ozonové díry nad Antarktidou. Vědci odhadují, že úbytek ozonu v ozonové vrstvě o pouhé jedno procento, by měl za následek, že by na Zemi dopadalo

o jedno až tři procenta více ultrafialového záření. To by zase zvýšilo výskyt rakoviny kůže a mohlo by ovlivnit ekosystém na celém světě. Změnilo by se také rozložení teploty ve stratosféře, což by mohlo vyvolat závažné klimatické účinky. Pouhý dvacetiprocentní pokles ozonu v ozonové vrstvě by způsobil lidem popáleniny a možnou rakovinu kůže. Oslabený imunitní systém by mohl podpořit vznik dalších forem rakoviny. Předpokládá se, že by se zvýšil výskyt očního onemocnění, vyschla by úroda, krevety a plankton na hladině oceánů by mohly být zabitě nebo poškozené a celý potravní řetězec na Zemi by se začal hroutit. Odborníci odhadují, že lidé by na takto poškozené Zemi mohli přežít jen dva roky. Ovšem to není jediné nebezpečí, které vesmírné programy představují pro planetu.

Projekt Timberwind (1991)

Raketa na jaderný pohon nevyrábí energii chemickým spalováním jako většina raketových motorů. Místo toho se pohonná látka, například vodík, zahřívá v radioizotopovém generátoru, a potom se vystřeluje vysokou rychlostí. Tím se vytváří tah vpřed. Tento pohon může dosáhnout přibližně dvojnásobné účinnosti oproti chemickému pohonu a urychlit raketu na přibližně dvojnásobnou rychlost, než jakou mohou dosáhnout jiné rakety. Rakety s jaderným pohonem začaly být populární na počátku 90. let za prezidenta George Bushe staršího. Bush starší je považoval za dostatečně výkonné, aby mohly vynášet zbraně do vesmíru, dodávat jim energii pro jejich použití, a zvyšovat rychlost meziplanetárních kosmických lodí. Projektům, které chce Pentagon utajit před dohledovým výborem amerického Senátu, se říká černé projekty. Na takzvané černé projekty je každoročně vyčleněná omezená částka peněz. Jeden z takových černých projektů, známý pod kódovým označením Timberwind, je nejlépe popsáný raketový projekt, který se dostal na veřejnost. Timberwind je utajovaný program zahrnující raketu s jaderným pohonem, vyvinutou v laboratoři Sandia v Novém Mexiku a testovanou v Saddle Mountain v Nevadě. Plány počítaly s

pětasedmdesáti sekundovým testem rakety s jaderným pohonem nad Antarktidou, případně nad Novým Zélandem, v suborbitální výšce v dubnu 1991.

Vesmír jako bojiště

Pokud si stále někdo myslí, že jde o fikci, dezinfo a konspiraci jen proto, že on o tom nikdy neslyšel a tak nějak se mu to nezdá, a jen proto vesmírné zbraně ve svém omezeném primitivismu považuje za nesmysl, ocituji slova amerického generála Josepha Ashy. Generál Ashy byl vrchním velitelem Sjednoceného vesmírného velitelství USA. Generál Ashy prohlásil:

"Rozšiřujeme naše schopnosti ve dvou oblastech, kontrola vesmíru a aplikace vojenských systémů ve vesmíru, protože nabývají na významu. V určitém okamžiku budeme z vesmíru útočit na pozemní cíle, jako jsou lodě, letadla a pozemní cíle obecně. Budeme útočit na cíle ve vesmíru, z vesmíru. A tento rozkaz k nám přijde rychle. Mise už byly přidělené. Máme napsané koncepty operací. Proti objektům, které se vracejí do atmosféry ještě ve vesmíru, zasáhne systém americké protiraketové obrany. Je to politicky citlivé téma, ale to se stává. Někteří lidé tohle všechno nechtějí slyšet a rozhodně to nepůsobí dobře... ale budeme bojovat ve vesmíru – na sto procent." Geoinženýrství je v globálních kruzích, a hlavně v armádě, mainstreamem. Naprosto běžným tématem. Mluví o tom politici, úředníci, vojáci. Až na to, že vojáci, protože jsou vycvičení k boji a ne k diplomatickému taktu, občas něco nechtěně pustí na veřejnost. Úředníci a hlavně politici si dávají větší pozor, ale při troše usilovného pátrání můžeme usvědčit i je, že o těchto svinstvech vědí. Naštěstí je všechno podpořené oficiálními vládními dokumenty za několik dekad. Musíme si uvědomit, že přenesení války do vesmíru není nový koncept. V 60. letech 20. století měli Sověti orbitální zbraň zvanou zabijácká družice. K identifikaci cíle a jeho zaměření byl použitý radarový naváděcí systém, který potřeboval dva oběhy kolem Země. Tyto dva oběhy trvaly příliš dlouho. Byly proto podniknuté pokusy o úspěšné zničení cíle z oběžné dráhy,

pouze při jednom oběhu pomocí infračerveného naváděcího systému. Tyto pokusy skončily neúspěchem. Sověti měli také vesmírnou zbraň známou v Americe jako, když to přeložím, vícedílný vesmírný bombardovací systém. Záměrem bylo umístit na nízkou oběžnou dráhu Země vodíkovou bombu, kterou by bylo možné v případě potřeby rychle svrhnout na pozemní cíl. Systém byl tajně testovaný mezi lety 1966 až 1970. Civilní obyvatelstvo se nikdy nedozvědělo, že nad jejich hlavami krouží termionukleární bomby asi tisíckrát silnější než hirošimská bomba. Po zákazu jaderných zkoušek v atmosféře hledala americká armáda nový deštník, pod kterým by mohla pokračovat ve výzkumu a experimentech s ionosférou. Potřebovaly také podporu a financování ze strany občanské společnosti a zejména univerzitních programů.

Hvězdné války

Ocitáme se ve vládě prezidenta Ronalda Reagana, konkrétně v březnu 1983. Tehdy byl ministerstvu obrany přidělený nový vojenský program. Nazýval se Strategická obranná iniciativa, ale většina lidí ho pravděpodobně zná spíše pod názvem hvězdné války, StarWars. Musíme si uvědomit, že vojenské programy nevznikají v hlavách zvolených úředníků, ale v odděleních strategického plánování armády, námořnictva a letectva. Vojenští stratégové nepřestanou vyvíjet nátlak, dokud nebudou jejich přání realizovaná. Reaganovy hvězdné války počítaly s postupnou obranou proti přilétajícím mezikontinentálním balistickým střelám. Spoléhalo se na to, že tyto střely potřebují k letu ze Sovětského svazu do Ameriky 30 minut. Aby systém fungoval, musí být téměř okamžitě detekované starty nepřátelských raket. Toho by měly dosáhnout sledovací satelity. Nepřátelská raketa by pak byla zaměřená buď družicovými, nebo pozemními raketami v naději, že bude zasažena už během startu. Na přeživší rakety, pokud nějaké budou, se pak mělo zaútočit rentgenovými zbraněmi. To všechno mělo být monitorované superpočítači, jejichž nekonečně složité programy měly být napsané jinými superpočítači. Žádný lidský zásah by neměl být povolený ani

vyžadovaný. Náklady na takový obranný systém byly odhadnuté na 100 až 1 000 miliard dolarů. V květnu 1993 byl projekt Hvězdných válek oficiálně ukončený. Je ale důležité, abychom všichni pochopili, že tyto projekty se nezastavily s koncem studené války.

Laserové a mikrovlnné zbraně

Někteří armádní vědci už v 70. letech začli upozorňovat na možnost vývoje satelitní laserové zbraně pro obranu proti balistickým střelám. Dnes moderní zbraňové technologie využívají lasery jak pro naváděcí systémy, tak pro samotný útok. Termín LASER znamená zesílení světla stimulovanou emisí záření. Všechny vysílané laserové vlny mají stejnou fázi. To znamená, že jsou v koordinovaném, synchronním pohybu. Tvoří tak jedinou vlnu. Tento proces umožňuje přesně zaostřit paprsek, takže lze vytvořit velmi silný paprsek, který dosáhne ze Země až na Měsíc nebo který dokáže řezat kov. Proces stimulace buněk se nazývá čerpání. Zdrojem energie je tedy čerpadlo. Některá čerpadla jsou blesk fotoaparátu, sluneční světlo, jiné lasery nebo elektrické výboje. Pokud je čerpadlo provozované rytmicky, lze generovat pulzní laserový paprsek. Prostředí potřebné k vytvoření laserového paprsku může být jakékoli. Plyn, pevná látka, kapalina nebo ionizovaná plazma. K té plazmě se ještě vrátím. Nicméně potenciál laserových zbraní z vesmíru je obrovský. Tento laserový systém by například mohl vyvolat paniku tím, že by vypnul všechna elektronická zařízení, počítače, dopravní systémy, televizory, rádia atd. a tím by ochromil město. A pokud bychom dva hlavní mikrovlnné paprsky z přijímacích antén přesměřovali tak, aby se křížily v blízkosti nepřátelských vojáků, mohl by tento satelitní systém fungovat jako mikrovlnná trouba. Mohl by zabít lidi a ušetřit budovy. Stejně jako mikrovlnná trouba uvaří jídlo, ale talíř zůstane nedotčený. Dokonce by mohlo být možné vyslat na Zemi dostatečné množství ultrafialového záření, které by zapálilo hořlavé materiály, například suchý les nebo podzemní ložisko ropy. Jedinečné technologie pro obří lesní požáry. Hovořil jsem o tom v mém pořadu Kdo ovládá počasí. Laserové

zbraně se začly vyvíjet v 90. letech během Clintonovy administrativy. Lasery byly poprvé použité v letadlech k navádění bomb na cíle. Dnešní laserem naváděné bomby nebo chytré bomby propaguje a prodává ve Spojených státech firma Texas Instruments a ve Velké Británii firma Tricon. Nazývají se Paveway 111.

Plazmové zbraně

Když se řekne plazmová zbraň, jen málokdo má konkrétní představu, o co vlastně jde. Máme tři základní stavy hmoty. První je pevné skupenství, tedy jakýkoli předmět, stůl, budova, hora, prostě cokoli pevného. Druhým skupenství je kapalina, čili voda. Třetím je plynné skupenství. To jsou základní druhy skupenství, které nás obklopují. Pevné, kapalné a plynné. Plazma je čtvrtým stavem hmoty. Plazma obsahuje molekuly, které lze rozdělit na kladné a záporné ionty. Například molekuly vody ve vzduchu se mohou přeměnit na vodíkové ionty (H^+) a hydridové ionty (H^-). Tedy na kladné a záporné ionty. Příkladem plazmového stavu je blesk. Plazmové zbraně pracují na principu odražení signálů od obřího zrcadla nad naší hlavou. Plazmové zbraně de facto pracují s elektromagnetickým zářením ionosféry. Jak jsem zmínil, plazma je přehřátý plyn, který se přirozeně vyskytuje v ionosféře. Ionizovaná vrstva zemské atmosféry spaluje malé hmotné částice z vesmíru a meteority, které do ní přilétávají. Dopad těchto vesmírných těles stlačuje vysoce aktivní plazmu a způsobuje tak dramatický nárůst teploty. Raketoplán má na povrchu tepelně izolační keramické dlaždice, které ho před tímto zahříváním chrání. Plazmové zbraně nutí ionosféru svým teplem stlačovat a ohýbat. Takže paprsky signálů mohou být odkloněny zpět do libovolných míst na Zemi. Jde o zneužití této úžasné vlastnosti odražení signálů od ionosférického zrcadla pro válečné účely. Nevyšlete rozhlasový rádiový signál, ale laserový signál. Laserový signál vyšlete v obrovské síle a vypočítaném úhlu tak, aby se odrazil a dopadl na konkrétní oblast. Jde o jednu z technologií zbraní v podobě války s počasím. Lze předpokládat, že kromě Rusů jsou v této technologii velmi pokročilí

také Američané. To vyplývá z dokumentu americké armády z roku 1995. Všechno jsem to probíral podrobně v pořadu Kdo vlastní počasí, proto je zbytečné to tu rozebírat dopodrobna znovu. Plazma může krátkodobě existovat v nižších vrstvách atmosféry. Zejména v troposféře, v důsledku úderu blesku. Plazmová střela může vyřadit z provozu elektronické systémy a navigační systém. Elektromagnetická energie také ruší izotopy jaderné hlavice, což následně účinně zneškodňuje zbraň.

Incident v Banjawarnu (28. května 1993)

1. června 1993 přinesly západoaustralské noviny Kalgoorlie Miner zprávu o ohnivě kouli způsobené meteorem, která letěla od jihu k severu mezi Leonorou a Lavertonem. Několik pozorovatelů ji vidělo 28. května. Po tomto pozorování následovalo zemětřesení o síle čtyř stupňů RichtEROVY škály, které naměřilo 23 různých seismických monitorovacích stanic v Západní Austrálii. Ed Paul, geofyzik, který událost zaznamenal, také zjistil, že zemětřesení protrhlo ocelové trubky silné 7,5 cm pod zlatým dolem Alycia a zavalilo podzemní tunely a šachty. Jedná se o významný objev, protože při zemětřeseních vyvolaných seismickými vlnami se škody obvykle omezují na zřícení budov na povrchu. Ed Paul se proto domníval, že tu došlo k jadernému výbuchu. Mnozí pozorovatelé hlásili, že jim ohnivá koule proletěla nad hlavou a vydávala pulzující, hučivý zvuk – podobný velmi hlasité diesellové lokomotivě. Po seismických otřesech zaznamenali velký, dlouhotrvající, táhlý zvuk výbuchu, který zněl podobně jako zvuk odstřelu v dole. Přestože seizmografy pracují v této lokalitě už od roku 1900, neexistují žádné záznamy o předchozích zemětřeseních v této oblasti. Aboriginci, původní obyvatelé Austrálie, si na takovou událost také nepamatují. Předpokládaným místem dopadu byla východní oblast Goldfields v Západní Austrálii, velmi izolovaná a řídce osídlená polopouštní oblast. Geolog Harry Mason navštívil oblast v květnu a červnu 1995 ze zvědavosti a byl překvapený, že nenašel žádné známky impaktního kráteru nebo abnormální deformace půdy. Vyslechl co

nejvíce svědků a narazil na několik zajímavých skutečností. Lidé ohnivou kouli slyšeli dříve, než ji spatřili. Byla to velká oranžovo-červená kulovitá ohnivá koule s velmi malým modrým chvostem. Rychlost byla jako u Boeingu 747. Ohnivá koule zřejmě letěla rovnoběžně se zakřivením Země v dlouhém průletu podél zemské křivky v malé výšce, přibližně 2 000 metrů, na celkovou vzdálenost nejméně 250 kilometrů. Ohnivá koule letěla obloukem k zemi a pak zmizela za stromy nebo nízkými kopci. Potom ohnivou kouli ozářil záblesk světla. A pozorovatele zasáhla mohutná seismická přízemní vlna. Následovala velmi hlasitá a velká explozivní tlaková vlna, která byla slyšet v oblasti 250 krát 150 kilometrů. Zdá se, že se objevily ultrazvukové nebo elektromagnetické vlny, protože psi, kteří jsou na ně citliví, se během záblesků na obloze úplně zbláznili a vyli a vyli. Přesně hodinu po první ohnivé kouli se objevila druhá menší. Později se nad Banjawarnem objevila třetí ohnivá koule, kterou viděli řidiči kamionů. Zajímavé je, že oblast, kde k této události došlo, krátce předtím koupila japonská sekta Ōmu šinrikjō, která byla obviněná z útoku jedovatým plynem v tokijském metru v roce 1995. Nákup této oblasti byl dokončený 23. dubna 1993, pouhých 35 dní před pozorováním prvních ohnivých koulí. Zástupce vůdce sekty inicioval nákup, aby tu mohl provádět experimenty ve prospěch lidstva. Nelze prokázat, zda tyto experimenty nějak souvisely s ohnivými koulemi. Generální prokurátor informoval Harryho Masona o velkém zájmu této japonské sekty o elektromagnetické zbraně a jejich schopnost vyvolat zemětřesení, a to v návaznosti na vyšetřování sekty americkým senátem. V noci, kdy se tato podivná událost stala, byli v Banjawarnu agenti této japonské sekty. Navíc Šókō Asahara, vůdce japonské sekty Ōmu šinrikjō, která se proslavila útoky v Tokiu, studoval v Rusku technologii skalárních zbraní. Po návratu do Japonska učil své stoupence, že Spojené státy zasadí Japonsku koncem roku 1997 ničující úder. Tvrdil, že Japonsko by mělo provést preventivní úder na Spojené státy za použití zbraní hromadného ničení, zejména antraxu nebo chemických zbraní hromadného ničení. Od května 1993 bylo v

Austrálii zaznamenáno tisíce pozorování ohnivých koulí na obloze a s nimi spojených záblesků světelné energie. Jedné takové události bylo svědkem asi 500 000 lidí v Perthu, které probudila síla explozivní seismické tlakové vlny. Těmto událostem se v mezinárodním tisku věnovala jen malá pozornost. Lidé na místě se dozvěděli, že všechny tyto události způsobily meteority. Meteory ale nelétají tak nízkou rychlostí, jaká byla pozorovaná. Po dopadu meteoritu navíc zůstane kráter a úlomky, které lze vyzvednout. Nebyly ale nalezené žádné krátery ani úlomky. Předpokládané trajektorie ohnivých koulí procházejí v blízkosti čtyř vojenských stanovišť: Showa a Mizuho v Japonsku a Molod'ošnaja a Novolasarevskaja v Rusku. Existuje proto podezření, že poloostrov Kamčatka na Sibíři může být místem, kde se nachází jeden z řady bývalých sovětských komplexů vysílačů elektromagnetických zbraní rozmístěných po celém světě. Předpokládá se, že elektromagnetické zbraně jsou variantou zařízení zkonstruovaného Nikolou Teslou v roce 1908. Tyto zbraně mají schopnost promítat výbušné a jiné efekty, jako je například iniciace zemětřesení, na mezikontinentální vzdálenosti do konkrétně vybraného cíle na planetě. Rusko v té době studovalo Teslovu fyzikální práci. Testovalo Rusko novou superzbraň schopnou vyvolat zemětřesení ze vzdálené polokoule?

Nikola Tesla

Na tomto místě přichází do hry – pro nás – zcela nová technologie a přírodní věda: technologie ostrakizovaného, zavrženého a zesměšňovaného podivína, srbochorvatského Nikoly Tesly. Na jeho pokusech s elektřinou, elektromagnetismem a uměle generovanými elektromagnetickými vlnami byla totiž založená celá nová vojenská technika, nejprve na Východě a poté na Západě. Nikola Tesla začal totiž pracovat jinak než běžná konvenční věda, která stále vychází z mechanistického pohledu na svět 17. století. Viděl svět takový, jaký skutečně je, a ne takový, jaký je prezentovaný jako model. Totiž v pohybu, v živém pohybu. A kromě vynálezu střídavého proudu, na kterém je založený celý náš moderní způsob života, začal Nikola

Tesla do těchto pohybů zasahovat i vlastními prostředky. Armáda Sovětského svazu byla první, kdo ho vzal vážně a rozpoznal možnosti, které nabízel pro novou zbraňovou technologii. To ovšem Tesla sám odmítal, protože považoval zbraně, které by bylo možné díky němu vyvinout, za tak strašné, že by mohly zničit celou planetu. Dnes se ale takové zbraně používají, i když nevíme, jak daleko to už zašlo. Nevíme také, zda se už v určitých formách používají i skalární zbraně popsané Teslou, které jsou dalším vývojem elektromagnetických zbraní. K těm se dostanu později. Nejde tedy o nic menšího než o militarizaci, privatizaci a znehodnocení nebo dokonce ztrátu společných statků lidstva a Země. V mém dokumentu Kdo ovládá počasí jsem také uvedl, že zařízení HAARP, na Aljašce, které bylo vybudované podle Teslova takzvaného datla v Sovětském svazu, zdaleka není jediné. Na HAARP navázala další podobná zařízení po celém světě. Například Eiskat v Tromsø, pod dohledem německé Společnosti Maxe Plancka. Dnes se odhaduje, že na celém světě existuje jeden až dva tucty takových zařízení. Stačí se podívat na patenty, například na oficiální americké patenty HAARP fyzika Eastlunda, abychom si udělali představu o tom, co by se mohlo dělat a co se už neustále dělá. Protože takové experimenty už nelze provádět v laboratoři. Sami o sobě jsou to polní pokusy a my a Země jsme jejich pokusnými králíky. Morčata.

Nikola Tesla byl Američan srbského původu. Narodil se v roce 1856 v Chorvatsku a v roce 1884 emigroval do Ameriky, kde pracoval pod vedením Thomase Edisona. Jedním z projektů, kterým se nejvíce věnoval, bylo získávání elektřiny z nebe a její volné zpřístupnění lidem za minimální cenu. V roce 1899 se vydal do hor poblíž Colorado Springs v Kolumbii a připojil své zařízení na výrobu bezplatné elektrické energie k elektrické síti nedalekého města Colorado Springs. Podle zpráv byl jeho první experiment tak silný, že žárovky ve městě explodovaly. Elektřinou se zabýval také vynálezce Thomas Edison. Edison měl ovšem tu výhodu, že ho financovali velcí bankéři včetně Rockefellerů. Nelíbilo se jim, co Tesla dělal, a tak ho řízená masmédiá vykreslila jako šíleného vědce. Protože se

Teslovi nepodařilo získat finanční prostředky, jeho plán na vytvoření volné energie skončil. Edison a jeho dobře situovaní obchodní partneři zvítězili a založili energetické společnosti, které prodávaly energii Američanům na komerční bázi.

V roce 1888 Tesla dokázal, že umístěním dvou cívek drátu ve správném úhlu k sobě, a napájením obou střídavým proudem, který není ve vzájemné fázi, lze vyvolat otáčení magnetického pole. Teslův původní návrh elektromotoru koupil a propagoval George Westinghouse, který rozpoznal jeho hodnotu pro domácí použití. Tesla podnítil americké energetické společnosti, aby místo stejnosměrného proudu zavedly střídavý proud, který by umožnil přenos a využití elektrické energie. Tesla si tuto technologii střídavého proudu nechal patentovat v roce 1893. V témže roce byla technologie střídavého proudu použita k osvětlení Světové kolumbijské výstavy. V roce 1896 byla poprvé na světě přivedená vodní energie z Niagarských vodopádů pomocí technologie střídavého proudu k osvětlení města Buffalo ve státě New York. Nikola Tesla spolu s Georgem Westinghousem položili základy systému elektrické energie, který se dnes používá po celém světě. Mezi jeho četné objevy patří. Rádio, radar, satelitní komunikace, polovodičová počítačová elektronika a terapie založená na elektrickém proudu. Přibližně v roce 1914 Tesla předpověděl ovládání vlhkosti v atmosféře pomocí elektřiny. Tesla také popsal, jak by se to dalo provést pomocí výkonnějšího přenosového zařízení a dokonce jak teoreticky ovládat elektromagnetické pole Slunce a ovlivňovat jeho účinky na Zemi pomocí skalárních přenosových zařízení, tedy skalárních vysílačů. K těm se dostanu později. Nikola Tesla objevil skalární vlny a antigravitační technologii, včetně paprsku smrti schopného rozdělit ocelovou tyč o průměru 10 cm. Tesla se hodně zabýval harmonickými vlnami a v roce 1898 sestrojil oscilátor, který nebyl větší než ruka. Připevnil ho k ocelovému kloubu o délce 61 cm, a průměru 5 cm.

"Dlouho se nic nedělo," řekl, "ale nakonec se ocelový kloub začal chvět a třást víc a víc, až se rozpínal a smršťoval jako tlukoucí srdce, až nakonec praskl." Tesla tak použil harmonické vibrace k řezání oceli. Tomuto přístroji se říkalo paprsek smrti, protože dokázal vyřadit letadlo na určitou vzdálenost. Teslova práce v oblasti vysokého napětí a bezdrátové komunikace byla vynikající. Dříve než mohl navrhnout nebo zkonstruovat mnoho zařízení, která vymyslel, zemřel v roce 1943 v jednom z New Yorských hotelů. Tesla zemřel zcela zchudlý v roce 1943, ale Sovětský svaz i Amerika vyvinuly během druhé světové války mimořádné úsilí, aby vypátraly, získaly, ochránily a ukryly všechny Teslovy písemné práce o elektřině. Jeho práce byla velmi rychle začleněná do přísně tajných vojenských projektů. V následujících letech se tak jeho práce vytratila z povědomí veřejnosti až do 90. let, kdy byl v Americe zahájený program HAARP, založený na Teslově technologii. K HAARPu se dostanu později.

Skalární vlny: Sovětské experimenty

Několikrát jsem slíbil, že se dostanu ke skalárním vlnám. Pojdme se na ně podívat podrobněji. Teslovy záznamy byly po jeho smrti převezené do komunistické Jugoslávie, kam měli přístup Sověti. Tesla krátce před svou smrtí předal své výzkumné poznámky a zápisky mladému americkému fyzikovi. Jedním z nich byl objev způsobu využití skalárního vlnového stroje ke generování zemětřesení. Přišel na to, jak používat skalární vlny a posílat je z jednoho přenosového zařízení do druhého. Po druhé světové válce Sověti zajali německé radarové techniky, kteří pak museli KGB pomáhat s konstrukcí Teslových skalárních vysílačů, částicových zbraní a flotily UFO zvané Kosmosféry. Americká armáda získala od zajatých německých vědců poznatky o raketové technologii. Ovšem sovětská armáda od nich získala vojenskou technologii skalárních vln založenou na Teslově výzkumu. Americká armáda byla v chápání skalárních vln dvacet let pozadu. Přestože Sověti s novými skalárními zbraněmi dokázali zacházet mimořádně obratně a někdy

se svými superzbraněmi otevřeně chlubili, Západ většinu zpráv o nich odmítal jako pouhou propagandu. Protože američtí fyzici nerozuměli možnostem této vědy, mohla KGB tuto technologii beztretně pravidelně používat k vytváření jevů, které se zdály jako přírodní katastrofy. Západ se soustředil na zkoumání vesmírné energie, zatímco Sověti zahrnuli i energii času. Například činnosti vědomí jsou více spojené s časem než s prostorem. Samotné myšlení vyžaduje skalární energetické vlny, zatímco běžná fyzikální práce se odehrává v trojrozměrném prostoru a využívá prostorovou energii. Londýnské noviny The Sunday Times ze 17. srpna 1980 přinesly informace a fotografický náčrt pozorování testů velmi velkých Teslových glóbů hluboko ve vnitrozemí Sovětského svazu. Tyto objekty měly průměr hodně přes sto kilometrů. Tato pozorování byla hlášena také v Afghánistánu, kde Sověti oficiálně válčili od noci z 25. na 26. prosince 1979 s prvními jednotkami nově zformované 40. armády pro misi v Afghánistánu. Od roku 1985 existuje podezření, že Sověti na Zemi vybudovali 27 takových energetických zařízení.

Skalární frekvence, rotace planety a zemětřesení

Elektromagnetické záření umožňuje pozorovat objekty na dálku. Například jiné galaxie ve vesmíru lze detekovat nebo měřit pomocí elektromagnetických vln, které vysílají nebo odrážejí. Podobná technologie se používá v přístrojích pro noční vidění. Tato technologie umožňuje detekovat živé bytosti v noci podle vyzařované energie. Vysláním vhodných elektromagnetických paprsků je možné různými způsoby ovlivňovat i vzdálené objekty. Příkladem může být použití vln s frekvencí 10 Hz, tedy v rozsahu frekvence vln běžné mozkové činnosti, pro účely kontroly davu. Nebo je možné ovlivňovat pomocí rozhlasových a televizních přístrojů, které zachycují vlny vysílané do ovzduší. Díky těmto skutečnostem je manipulace s elektromagnetickými vlnami v různých frekvenčních pásmech zásadní záležitostí v mnoha oblastech techniky a vědy, včetně radiokomunikace, radaru, infračervených

detekčních zařízení, televize, zobrazovacích technik využívajících viditelné světlo, (například fotografie), laserových technologií, technologií rentgenového záření, astronomie a mnoha dalších. Svázané skalární vlny by, podle podplukovníka americké armády ve výslužbě, doktora Thomase Beardena, mohly být použité například k sestřelení letadel, nebo k vyvolání zemětřesení pomocí pulzních vln přesně naladěných na zemskou harmonickou frekvenci. Tyto skalární vlny lze využít k vyvolání zemětřesení nebo ke spuštění sopek. Nebo k ještě hrubšímu vyvolání manipulací s tekutým zemským jádrem. Zemětřesení a sopky mají vzájemnou souvislost. Zemětřesení může otevřít průduchy hluboko v zemi a umožnit lávě stoupat nahoru. V jiných případech mohou mohutné síly, které stojí za sopečnou činností, vyvolat také zemětřesení. Teslovy experimenty s vysíláním mechanických vibrací skrze zemi, které nazýval uměním telegeodynamiky, popisoval jako druh řízeného zemětřesení. Tesla Řekl: "Rytmičké vibrace procházejí zemí téměř beze ztrát energie. Bude možné přenášet mechanické účinky na největší pozemské vzdálenosti a vytvářet nejrůznější jedinečné efekty. Tento vynález by mohl být použitý ve válce s destruktivním účinkem."

Experimenty s harmonickými vlnami podpořily obavy, že dojde k narušení magnetické rovnováhy zemského jádra. Nikola Tesla v rozhovoru pro *The World Today* v únoru 1912 uvedl, že teoreticky je možné rozdělit planetu kombinací kmitů na správné rezonanční frekvenci, tedy na rezonanční frekvenci samotné Země.

"Během několika týdnů jsem dokázal uvést zemskou kůru do takového stavu vibrací, že se pohybovala nahoru a dolů asi 30,5 metru, vyvracet řeky z jejich koryt, ničit budovy a prakticky zničit civilizaci."

Jak jsem už zmínil, existují funkční systémy harmonie, které určují vzájemné působení Slunce se Zemí, Země s Měsícem a Slunce s Měsícem. Měsíc například ovlivňuje příliv a odliv, oceány a tektonické desky. Pokud nějaká pulzní vlna naruší tento harmonický

system, může vyvolat katastrofální zemětřesení, obrovské přílivové vlny a narušení oceánských proudů. Magnetické pole Země udržuje planetu v rovnováze s Měsícem a Sluncem. Porušení této rovnováhy by teoreticky mohlo způsobit, že Země opustí svou oběžnou dráhu a bude unášena do Slunce nebo do vesmíru. Podobná tvrzení uvádí i Nikola Tesla. V závislosti na frekvenci, zaměření, tvaru vlny atd. lze vyvolat různé efekty, například zemětřesení vyvolané ve vzdáleném cílovém bodě, silné poruchy ve středních a vyšších vrstvách atmosféry nad cílovou oblastí, a neobvyklé povětrnostní efekty. Tomuto jevu se říká Teslův efekt. V současné době, největší výkonné vysílače ruší přirozené magnetické pole Země. Je to poprvé v historii lidstva, kdy neustále rostoucí množství umělých vln ELF, tedy extrémně nízké frekvence, a VLF, tedy velmi nízké frekvence, narušuje vnitřní a vnější elektromagnetické systémy Země. Tyto systémy pomáhají zemským systémům udržovat rotaci, rovnováhu a stabilitu planety. Nedávno objevený fenomén planetárního kmitání, a náhlá, prudká zpomalení rotační rychlosti planety, mohou být jen začátkem vážných poruch. Nejde o žádné vědátorské akademické teoretizování, ale jasná fakta. 13. prosince 1984 přinesly noviny The Washington Post zprávu o náhlém a neočekávaném zpomalení rychlosti rotace Země. Šlo o 1 sekundu, která se po nějaké době přidávala, a najednou se přidávat nemusela.

15. července 1988 přinesl deník Wall Street Journal zprávu, že vědci z US Naval Observatory a Jet Propulsion Laboratory zjistili, že Země se při otáčení kymácí a chvěje, jako nevyvážená pračka.

V čísle 7/90 časopisu OMNI se objevila zpráva, že se rotace Země mezi 24. lednem a 3. únorem 1990 opět nečekaně zpomalila. Vědci z americké námořní observatoře vysvětlili, že toto zpomalení bylo náhlejší než obvykle.

9. srpna 1991 přinesl deník The New York Times zprávu o příčinách nečekané a rychlé změny rotace Země: "Nerovnoměrné změny v rotaci Země jsou výsledkem změny pohybu tekutin v základním jádru Země a v nadložní hydrosféře, tedy spodní atmosféře, a pohybu

desek zemské kůry v blízkosti povrchu Země." To všechno je ovlivněné vibracemi vyvolanými extrémně nízkými vlnami. Dokonce 11. prosince 1986 přinesl deník Chicago Tribune zprávu:

"Podél norského pobřeží byly zjištěné obrovské víry, některé z nich široké téměř 85 km, které se podél pobřeží pohybují rychlostí až 7,4 km/h. Představují vážné nebezpečí pro posádky lodí. Tyto obrovské víry nemají zjevný střed a je obtížné je rozpoznat." Noviny Chicago Tribune dále uvedly, že o těchto mamutích vírech nebylo nikdy slyšet před rokem 1980, kdy Amerika a Sovětský Svaz začaly generovat extrémně nízké vlny. Dokonce oficiální mainstream tehdy poukazoval na generování extrémně nízkých vln Američany a Sověty. Obří stojaté vlny zvané Solitony byly pozorované poblíž Gibraltarského průlivu. 30. dubna 1985 přinesl deník The New York Times zprávu o objevu mohutných vnitřních vln v oceánech, které se na povrchu téměř neprojeví:

"Dramatickou sérii těchto vnitřních vln se nyní podařilo vysledovat na fotografiích v Gibraltarském průlivu." Tyto fotografie byly pořízeny raketoplánem v říjnu 1984. Mapa v tomto vydání novin ukazuje linii obrovských stojatých vln na západní straně Gibraltarského průlivu. Opět další oficiální důkaz o umělém generování extrémně nízkých vln. Všechno zdokumentované z dobových článků.

Ke zpomalení rotace planety přispívají i další faktory. Každý z nás by měl mít na paměti, že Američané oficiálně provedly mezi lety 1945 až 1992 1064 testů jaderných zbraní. Sovětský svaz provedl mezi lety 1949 až 1990 715 testů jaderných zbraní. Velká Británie 45 testů, Francie 210 testů mezi 13. únorem 1960 až 27. lednem 1996. Čínská lidová republika 45 testů, Indie 5 nebo 6 testů, Pákistán 2 testy, Severní Korea oznámila 2 testy jaderných zbraní a v Indickém oceánu se uskutečnil podezřelý test, který se obvykle připisuje Jihoafrické republice nebo Izraeli. Byly provedené blíže nespecifikované počty vodíkových bomb. Celkové množství energie, které působilo na rotující zemi, bylo obrovské. To mohlo snadno ovlivnit rotaci Země, ale zpátky ke skalárním vlnám.

Je obrovskou chybou, že veřejnost si zvykla na představu, že elektromagnetické záření se pohybuje prostorem a hmotou s velkou lehkostí. Jako po velké dráze, která je z velké části tvořená prázdným prostorem. Bezdrátové telefony fungují uvnitř budov. Rádiové vlny se pohybují vnitřními městy. Ovšem, většina válčících zemí vyvinula pečlivě navržené komunikační systémy, superpočítače, sledovací a odposlechové systémy a radary. Počítače používané v civilním sektoru jsou jen malou napodobeninou těchto mimořádně složitých a interaktivních elektronických systémů určených pro válečné úsilí. Není ale překvapivé, že s těmito jevy je nevyhnutelně spojená lidská omylnost. Nikola Tesla si myslel, že jeho vynálezy jsou mírotvorné. V pozdějších letech Tesla s velkým nadšením hovořil o ohnivé zbraní, která by dokázala zničit celé armády a tisíce letadel na vzdálenost stovek kilometrů, a o štítové zbraní, která by dokázala zničit neproniknutelnou zónu. Tesla byl naplněný osobní touhou podělit se o volnou energii se všemi lidmi a s potěšením vynalézal zbraně tak strašné, že si lidé dobrovolně vybírali mír. Jeho objevy jsou bohužel známé jen úzkému okruhu lidí, ze kterých většina navíc nesdílí jeho pacifistické sny. Dnes, arzenál skalárních elektromagnetických zbraní Spojených států zahrnuje více než 100 monstrózních superzbraní schopných vyvolat exotermické a endotermické exploze, ovlivnit počasí, odhalit a zničit ponořené ponorky, odhalit a zničit balistické rakety krátce po startu a najít a zničit velké strategické bombardéry dlouhého doletu, jakmile jsou ve vzduchu.

Ohříváče ionosféry: HAARP a Datel

V kapitolách o jednotlivých vrstvách atmosféry, jsme se obeznámili s vlastnostmi ionosféry. Její spodní vrstva se nachází 80 až 100 km nad zemí. A právě s touto ionosférou a jejími vlastnostmi, armády nejvíce pracují. Jedním z produktů Teslova výzkumu, ionosférickým ohříváčem, byl takzvaný ruský Datel, anglicky woodpecker. Datel byl pravděpodobně schopný vyvolat zemětřesení. V 70. letech minulého století Američané v rámci neobvyklé spolupráce během studené

války poskytl Sovětům obří magnet, který se nakonec stal součástí projektu Woodpecker. V roce 1974 se Spojené státy a Sovětský svaz ve Vladivostocké smlouvě dohodly na tání arktického polárního ledu. Nejednalo se o klasickou ratifikovanou dvoustrannou smlouvu, takže ti, kteří byli později znepokojeni rychlým táním arktického ledu a z toho vyplývající nebezpečnou situací ledních medvědů, ke smlouvě neměli přístup. Pro veřejnost se tání severního polárního ledu stalo silným a zlověstným znamením klimatických změn. Ve skutečnosti se jedná o dohodu Ameriky a Ruska z Vladivostoku v roce 1974 na tání arktického ledovce. To mějme na paměti. Sovětský Datel, podobný pozdějšímu americkému HAARP, byl Teslův přístroj umístěný na Ukrajině. Paradoxně v oblasti, která byla později vyhlášena za zónu smrti kolem poškozené černobylské jaderné elektrárny v roce 1986. Černobyl byl zdrojem energie pro tento sovětský systém Datel. Podle podplukovníka americké armády ve výslužbě, doktora Thomase Beardena by jednoduchá porucha elektroniky v systému Datel nebo HAARP mohla mít ničivé následky pro jeho zdroj energie. V tomto případě černobylský reaktor. Spekuluje se nad tím, že Američané vytvořili zpětnou skalární vlnu z Ameriky proti sovětské datlí vlně. Sovětský Datel byl takto neutralizovaný, což následně přetížilo černobylský reaktor, tedy jeho zdroj energie. To byla příčina pro pozdější následnou nehodu s těmi tyčemi. Existuje ale možnost, netvrdím, že je to pravda, ale jde o možnost, eventualitu, že Američané touto zpětnou skalární vlnou neutralizovali a přetížili Černobyl, protože věděli, že právě Černobyl byl zdrojem energie pro sovětský Datel. Jsou to netušené souvislosti, které třeba někdy budou odtajněné. Na druhou stranu, pokud by tomu tak bylo, Sověti by si nenechali ujít příležitost to na Američany prásknout. Ovšem Američané by potom mohli na Sověty napráskat další tajné projekty, které provozují oni sami a tak dál. Jde o klasický scénář, kdy se obě velmoci drží v kleštích a od určité úrovně musí obě mlčet. Stejný typ skalární vlny s přímou zpětnou vazbou by mohl ovlivnit skalární energetický systém, který existuje mezi Sluncem a Zemí, Sluncem a Měsícem. Ale také systémy

zpětné vazby mezi Zemí a Měsícem. Ionosférické ohřivače v Rusku se nacházejí v Suře ve středním Rusku, asi 150 kilometrů od města Nižnij Novgorod. Další taková zařízení se nacházejí nebo nacházela v Gorkém, Mončegorsku a Dušanbe, hlavním městě Tádžikistánu. Zatímco západní ionosférické ohřivače, postavené před výstavbou zařízení HAARP, se nacházejí v Tromsoe v Norsku, v Arecibo v Portoriku, v Poker Flats na Aljašce a v Platteville v Coloradu v Americe. Další ohřivače ionosféry mohly být mezitím postavené v jiných zemích.

Další elektromagnetické zbraně

Konstruktéři tanků se domnívají, že dnešní technologie tanků dosáhla svých limitů. Pokud by byly postavené ještě větší a těžší tanky, staly by se také zranitelnějšími a snadnějším cílem pro dnešní přesné zbraně. Britská Agentura pro obranný výzkum ve Fort Halsteadu provádí výzkum zbraní od konce druhé světové války. Toto zařízení je natolik utajené, že na hlavní silnici o něm není ani zmínka a neobjevuje se v žádném běžném atlase nebo mapě. Je také obehnaný vysokým plotem a monitorovaný kamerami. V roce 1982 zadala britská armáda této Agentuře pro obranný výzkum provedení krátkého a intenzivního průzkumu. Otázkou bylo, zda je možné vyvinout zbraň, která by fungovala na principu elektromagnetické síly. Ve skotském Kirkcudbrightu byla nakonec vybudovaná laboratoř nazvaná Electromagnetic Gun Laboratory, která byla otevřena v roce 1993. Podle Davida Hulla z Oddělení pro nové zbraně, které je za tuto zbraň zodpovědné, je možné předpokládat, že bude tak výkonná a přesná, že se proti ní nebude možné bránit. K ukončení klasické tankové války by stačilo jen několik takových zbraňových systémů. Podle Defence News z 13. až 19. dubna 1992 nasadily Spojené státy v operaci Pouštní bouře elektromagnetickou pulzní zbraň. Tato zbraň je navržena tak, aby napodobovala záblesk elektřiny, který vzniká při použití jaderné zbraně. Proud elektronů dopadající na kovovou desku může vyvolat pulzní spršku rentgenového nebo gama záření schopnou vyřadit

komunikaci na velkém území. Generátor elektronových paprsků Hermes III je schopen generovat 20 miliard wattů elektrických impulsů, z nichž každý trvá 20 až 25 miliardtin sekundy. Generátor se nachází v Národní laboratoři Sandia na letecké základně Kirkland ve Spojených státech. Hermes II vyráběl elektronové paprsky už od roku 1974. Tato zařízení byla testovaná během druhé války v Perském zálivu.

Kybernetická válka

30. května 2000 oznámil generál Henry Shelton, předseda amerického sboru náčelníků štábů, vojenskou společnou vizi pro rok 2020:

"Hlavním cílem vojenské vize 2020 zůstávají společné síly schopné zajistit celé spektrum dominance... Nadřazené v jakékoli formě konfliktu. Základem vojenské vize 2020 zůstávají čtyři operační koncepce. Manévrování z pozice síly, přesný útok, soustředěná logistika a plná trojrozměrná ochrana."

Jak naznačují tyto nové vojenské plány, právě informační technologie jsou klíčem k rozvoji války v budoucnosti. Spojené státy budou moci útočit na cizí počítačové sítě a zároveň chránit své vlastní systémy před napadením. Tyto údery budou zahrnovat klamné manévry s cílem:

"bránit rozhodovací procesy neutralizací protivníkovy úsilí v oblasti řízení vnímání a zpravodajství."

Vzhledem k takto nejasnému a záhadnému jazyku může laický posluchač jen spekulovat, co všechno to může znamenat. V každém případě se v tiskové zprávě uvádí, že informační válka se stane stejně důležitou jako válka na zemi, na moři a ve vesmíru. Čínská armáda také oznámila, že hodlá rozvíjet informační válku, aby se vyrovnala schopnostem americké armády, námořnictva a letectva.

Závěr

To je všechno ke druhému dílu Planeta jako zbraň, co uslyšíte ve třetím závěrečném díle? Začnu geoinženýrstvím a jeho historií. Samozřejmě velmi stručně, protože všechno podstatné jsem rozvedl v mém prvním úvodním pořadu Poručíme větru dešti. Uvedu ale certifikované výroky politiků, pomocí kterých si můžeme utvořit základní kontury této disciplíny. Díky tomu můžeme sejmout onu tajemnou clonu, která je u geoinženýrství zřejmá v hlavním proudu. Geoinženýrství můžeme rozdělit na chemické a vlnové experimenty. Podívám se na oba dva. Chemické jsou přímo viditelné na obloze, ale i když jsou strašné, nejsou tak zajímavé. A opět, většinu z nich jsem pokryl včetně patentů v pořadu Poručíme větru dešti. Mnohem zajímavější jsou vlnové experimenty s atmosférou. Jejich dopady totiž mohou být mnohem strašnější. Potom se podívám na ionosférické ohříváče, tedy americký HiPAS a HAARP nebo sovětský Datel. Velkou část vyprávění budu věnovat zemské sondážní tomografii. Tuto disciplínu také musíme plně pochopit, abychom dokázali pojmout možnosti vyvolávání zemětřesení díky extrémně nízkým vlnám. Ty dokážou rozvibrovat, rozechvít zemskou kůru a přidáním jen malého množství energie mohou způsobit doslova apokalypsu na vybraném místě planety. Rusové pracovali s objevy a výzkumy Nikola Tesly. Nejen, že bádali v oblasti skalárních vln, ale také zkoumali frekvence činnosti lidského mozku. Na to se také podrobně podívám. Třetí díl zakončím takovým malým shrnutím a výhledem do budoucna. Jaké máme perspektivy se geoinženýrství postavit. Těch informací je tolik, že jsem zvolil kratší formát pořadů, abychom všechno mohli vstřebat v nějakém rozumném časovém rámci.